

PRAVOMOC SOUDU ROZHODOVAT SPORY O DOMÉNOVÁ JMÉNA

Městský soud v Praze rozhodl dne 14. 6. 2000 v právní věci žalobkyně **B.** proti žalovaným: 1) **CZ.NIC** a 2) **P.** o uložení povinnosti zápisu do registrace doménových jmen a o návrhu na vydání předběžného opatření, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. 3. 2000 tak, že uvedené usnesení soudu I. stupně zrušil a věc vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 6 k dalšímu řízení.

Napadeným usnesením ve shora uvedené právní věci soud I. stupně řízení zastavil, vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu jeho nákladů a rozhodl o vrácení jedné poloviny zaplaceného soudního poplatku žalobkyni. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí, kterým by bylo uloženo prvému žalovanému zapsat do registrace doménových jmen II. stupně jako majitele specifikovaných doménových jmen žalobkyni a kterým by bylo druhé žalované uloženo strpět takovéto zapsání do registrace doménových jmen. Do doby vydání rozhodnutí o věci samé se domáhala žalobkyně nařízení předběžného opatření, kterým by bylo žalovaným zakázáno do doby vydání pravomocného rozsudku podnikat jakékoliv kroky směřující k převodu určených doménových jmen. Soud I. stupně dospěl k závěru, že uložení povinnosti ohledně registrace doménových jmen, tak jak se jej žalobkyně domáhá, nevyplývá ze vztahů, k jejichž projednání a rozhodování by byla dána pravomoc soudu, když se zároveň nejedná ani o jinou věc, kterou by soudy rozhodovaly na základě zákona. Dovodil tedy, že nedostatek pravomoci soudu je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení ve smyslu § 103 o. s. ř. a řízení proto dle § 104 o. s. ř. zastavil.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání a odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně vytýká, že z něj lze velmi obtížně dovodit, jakými úvahami se soud při rozhodování o zastavení řízení řídil. Za jediné možné vysvětlení rozhodnutí soudu I. stupně považuje to, že by snad soud I. stupně dospěl k závěru, že se jedná o veřejnoprávní vztah mezi žalobkyní a prvním žalovaným. Pokud by tomu tak ale skutečně bylo, musel by dle odvolatelky prvý žalovaný v této věci vystupovat jako účastník správního práva v postavení státního orgánu. To by mimo jiné znamenalo nutnost existence veřejnoprávní úpravy týkající se evidence doménových jmen, tato úprava však neexistuje a fakticky je národním registrátorem doménových jmen prvý žalovaný jako osoba práva soukromého. Odkazovala i na znění listiny základních práv a svobod, podle které se může každý domáhat stanoveným postupem práva u nezávislého a nestranného soudu a nemůže jít takto žalobkyni k tíži, že neexistuje výslovná právní úprava evidence doménových jmen. Navrhla, aby odvolací soud usnesení soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení soudu I. stupně a aniž by nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. d) o. s. ř.) dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Soud I. stupně především pochybil, jestliže poté, co dospěl k závěru, že daná věc nespadá do soudní pravomoci vymezené v ustanovení § 7 odst. 1, 2 o. s. ř., v rozporu s § 104 odst. 1 věta druhá o. s. ř. zároveň nevyslovil, kterému příslušnému orgánu ji postupuje. Rozhodnutí, ve kterém se soud omezí pouze na výrok o zastavení řízení pro nedostatek pravomoci je nepřipustné. Soud je naopak povinen zároveň určit, kterému správnímu orgánu přísluší o věci rozhodnout. To, že uvedený výrok usnesení soudu I. stupně neobsahuje, činí jeho rozhodnutí dle § 221 odst. 1 písm. c) nepřezkoumatelným a vedl k jeho zrušení a vrácení věci tomuto

soudu k dalšímu řízení (§ 221 odst. 2 o. s. ř.)

V dalším řízení tedy bude muset nalézací soud (pokud dospěje ke stejnému závěru o nedostatku soudní pravomoci) kromě výroku o zastavení řízení též vyslovit, kterému orgánu věc postupuje. V případě zjištění, že žádný takovýto orgán neexistuje, bude vycházet z toho, že rozhodnutí o žalobou uplatněném nároku přísluší pouze soudu a žalobu projedná. Není totiž myslitelné odepřít výkon práva s poukazem na to, že neexistuje orgán nadaný k tomu pravomocí, když možnost domáhat se svých práv u soudu či jiných orgánů je zaručena mimo jiné článkem 36 listiny základních práv a svobod, jak správně akcentuje žalobkyně.

---

*Účastníci řízení s výjimkou sdružení CZ.NIC jsou označeni pouze prvními písmeny svých příjmení nebo obchodních firem. Předmětné doménové jméno je nahrazeno sekvencí **x+y.cz**. Pokud jsou v textu rozhodnutí zmíněna i jiná doménová jména, byla náhodně nahrazena jinými znakovými sekvencemi. S výjimkou údajů umožňujících identifikaci účastníků řízení nebo jiných osob a doménových jmen bylo do textu rozhodnutí zasahováno v co nejmenší možné míře. Souvislost použitých zkratk a zástupných symbolů s osobami nebo doménovými jmény, které skutečně označení s využitím takových zkratk nebo zástupných symbolů užívají, je čistě náhodná.*

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.